

Felicitări cu tota judecățile — cu
premierăciunile se aruncă în lățile

3 fl. pe trei luni 1 fl. 50. cr.; pentru alte tari: pe anu 7 fl. 80. cr. si 11 luni 2 fl. 50. cr. pe trei luni 1 fl. 80. cr.

sunt de a trimite la Redactiune
Strat'a Inf Leopoldu Nr. 33.

Horă lui Alesandru Romanu.

Plange mierlă prin paduri,
Robu-i Romanu la unguri,
Pentru santă direptate,
Că noi n'avemă din ea parte.

Stapanii s'au maniatu,
Că Romanu a cuventatutu,
Si 'n dieta si 'n tipariu
A spusu chinulu nostu amaru.

Nu fii mierla superata,
Nu-i robia nencetata;
Vine-o dalba prima-véra,
Fi-va Romanu liberu éra.

Spune-i draga paserica,
Ca să rabde fară frica;
Că deoarece s-a liberă,
Noi toti l'omu imbrătisiá.

Juni, betrani si copilitie,
Impletindu-i cununitie,
Toti ca prietenii l'omu primi,
Si ferbinte l'omu iubi.

Fi-va Romanu liberu éra
Pentru noi in asta tiéra;
Pana-i via nu-lu parasimu,
Hor'a lui o totu horimu.

Că elu bine s'a luptatul,
Ca romanu inflacaratul
Pentru tiéra si natiune
A pretinsu elu multe bune

Sandru Romanu sê traiésca,
Si natiunea sê 'nflorésca :

**Dieitatea sê-i ajute,
Si sê-i dea potere 'n lupte !**

Du-te mierla, spune-i, spune,
Câ-lu asceptâmu cu cunune,
Cu iubire si fratisa,
Si cu sarutâri o mia.

Nu fii mierla superata,
Sbóra susu la Vatiu indată;
Sbóra mica paserea
Colo în prinsórea grea.

Du-te si te pune 'ndata
La ferést'a incuiata,
Unde Romanu in prinsóre,
Nu vede nici cerin nici sóre.

Spune-i veste de la noi,
Că nu mai suntemu vioi,
Că de candu elu e inchisul,
Nici odata n'amu surisu.

Spune-i, mierla, 'nchinatiune,
De la 'ntrég'a sa natiune,
Câ toti lu-compatimimu,
Câ si-acuma lu-inbimu!

Sandru Romanu sê traiésca
Si natiuneca sê 'nflorésca ;
Dieitatea sê-i ajute
Si sê-i dea potere 'n luptă !

Gur'a Satpalji.

Decretu duci Puliszky.*)

Domnulu meu!

Cu ocasiunea, candu s'a desbatutu in dieta pensiunarea vedovelor honvediloru, intre toti deputatii romani numai — dta ai avutu curagiulu a spune francu, cã natuinalitatile in 1848 s'au luptatru pentru unu principiu sacru; va sê dica dta ai spusu ceea ce deputatii nostri n'au aflatu oportunu de a spune.

Vădiendu dărăcă dta ni-ai salvat u si sustinutu onoreea națională si astu-fel la aceste desbateri ai fostu *unicul reprezentant al românilor* în dietă Ungariei, — viu si eu a te numi: *românul onorariu*.

Ti-marturisescu cu sinceritate, că nu mi-a plesnit de felu prin minte, că deputatii nostri să taca, — și chiar dta să — ne aperi!

Gur'a Satulji.

Instructions.

Unu tata si-instruá copilulu
seu, caletorindu acest'a in straina-
tate, in modulu urmatoriu: „Fii deo-
sebitu galantu facia cu damele, dar'
nu facia cu — damele galante.“

^{*)} Acostu articulandru s'a scrisu înainte de a vorbi domnului Stănescu și Hodosin, careii se scolară în ultimele mominte.

Scrisorile lui Pacala cătra Tandala.

Frate de cruce !

Nimicu nu este statornicu in lume; tôte sunt numai visuri, in tocmăi ca aspiratiunile unoru romani politici, cari altu cum sum siguru, că nu ai trebuintia de comentariu, scăi tu bine ce vreiu să-ti spunu

Am inse să-ti scriu de sörtea mea.

Oh! si Ah! nefericitulu de mine! Sum nimicatu.

O blastemata de buha atât'a a totu cantatu nóttea pe la ferést'a mea, pana devenii celu mai nefericitu omu in lume.

N'am decătu să cantu si eu ca multi :

Cea fostu verde s'a uscatu,
Cea fostu dulce s'a mancatu !

Precum scăi din epistol'a mea trecuta eu eram domnul de Paris!

Si acum ?

Sum unu vai de capulu meu ! Unu serantocu si unu taia fuga.

Indată ce am espedatu epistol'a ta, am iesită cu calés'a la preambulare, pe candu inse am rentor-nat, basi se mai vedi pe cine-va a casa. Nevést'a mea mi fură banii si s'a cam mai dusu

Ce am avutu dara de a face de-cătu a lapadă fraculu si pantalonii, si a me incaltia éra cu opinci.

Amicii cei buni nu mai voira a me cunóisce.

Bataru de asiu scăi frantuzesc, celu pucinu i-asu si datu de vr'o căte-va ori — si dracului dar numai romanesc i-am potutu blagoslovit.

Luai strait'a — ca si selagianulu — facui trei cruci — si am plecatu.

Da acum incotro să dau — gandeam cu in mine. — Să mergu la Agliusiu? — nu-mi place negoziator'i, nu am inseliatu pe nime de candu-su.

Să mergu in Spania? Ba acolo n'am ce caută, că indată ce voru audî că Pacala e intre ei, de locu me facu rege Sum satulu cu domnia.

N'asiu vre să mai fiu domnul, de asiu scăi că voiui trai cătu „Sperantia“ teologilor rom. din Arad.

Său face voiui voiagiu catra Americă? cu getam mai tardiu.

Ba! Dómne feri si apera!

Americă e plina de femei emancipate, apoi Domnedieu te feréscă de femei, — mai alesu de cele emancipate

Ah! si fost'a mea socia a trebuitu să fia emancipata Său co e mai ingrozitoriu! asiu reaflo-o pote prin New York!

Nu, nu voiui merge nisi acolo — me resolvă eu.

Dar unde să me sciu duce, Dómne?

„Nu-i sperare

De scapare!“

Trebui să me rentorecu in patria!

Am pornită de nou si nu me oprăi nisi nu eu getai nimicu pana la granitia.

Aici statui locului, ridicai ochii la unu turnu alu unei biserice ce-lu zarfi de parte, promisei lui Dnedieu o lumina mare si dăoue dile de postu in septamana, dadui de trei ori cu pumnulu in păptu — si eram pocaitu.

Mai antâi me dusei la Pescea si cercetai pe Gur'a Satului, — dar nu l'am afăratu a casa.

Abuna séma a fi fostu la dieta.

Candu esii de acolo me intalni cu unu prietenu de demultu.

— Buna vremea, bine că te intalni — mi disce elu — am să-ti predau o lista — se contribuesci pentru teatrulu naționalu.

— Nu potu frate, de-órace chiar mainte dadui pentru ridicarea unei academii de drepturi, éra cri pentru nesca scóle, — dar mane bucurosu.

Am să-ti spunu, că eu n'avemu nici eu ce să-mi cumperu biletu de caletoritu

Mane dî eram in Arad.

Ce mi-a plesnită prin minte ! M'am inscris la preparandia.

Aice mi-a mersu bine, de o parte că nu trebui să invetiui nimicu, de órace profesorulu la care sie-deam éra omu fórte bunu. Numai un'a mi-erá cam greu, — in locu să ascultu prelegerile, trebui să sapu in gradina, să manu vacile la campu, si pana se scolă domnulu prifisoru, se tegasiescu vre-o patru parechi de cisme unguresci.

Intr'o nótpe o luai pe picioru si me dusei la Deva.

Mari'a sa Nyákányi Csuri me recomenda la fispanu ca pe carturariu.

Numai ceva lipsi, că nu apucai scriitoriu la varmegia — acea adeca, că eu nu sum neamu cu Mari'a sa domnulu fispanu Barcsay; — déca eram neam cu mari'a sa — abuna séma adi asiu fi domnul.

Am cautatu să fugu si de acolo.

Mersei la Orastia si m'am inscris la diaconu la gimnasiulu reformatu de acolo.

A dăou'a dî me intalni cu unu grofu in Joagiu cu numele Dragu Nuk. Acestu domnul mare mi-fagădui cinci-dieci de sgloti pe anu, déca me voiui face calvinu.

O! facu-mi sant'a cruce, discei eu si mersei la Alb'a Jul'a. — Dar aice nu statui temendu-me nu cum-va să patiescu ca in rondulu trecutu.

Eră p'aci să mergu la Orade să me facu clericu, inse mi spusera, că acolo lucrurile stau cam siodu, deci me asiediai aice in satulu acest'a unde am apucat de Kisbireu.

Ce va fi eu mine in venitoriu, ti-oiu serie.

Si pana atunci remanu alu teu frate de cruce

Pacala.

Hor'a lui Ionu Porutiu.

Canta sturzu 'a vîrfu de dealu,
Veste trista din Ardealu;
Canta sturzu 'n vîrfu de munte,
Totu romanulu sê-lu asculte;
Canta sturzulu superatul,
Porutiu inca-i judecatu;
Judecatu la inchisore,
Ca sê mérge 'n Vatiulu tare.
Óre Dómne ce-a facutu,
De si elu robu a cadiutu?
Unu Aporu a lapedatu
In Ardealu intregulu satu;
Inse-acest'a nu-i pecatu,
Nime nu l'a judecatu:
Dar Porutiu, că-ci l'a descrisul,
Trebuie sê fia 'nchisul.
Canta sturzulu, mierl'a dice:
Rabda, rabda mei voinice!
Câ resplat'a va fi dulce
Fericirea te-a conduce,
Câ-ci vedé-vei înaltiata
Mam'a nôstra sfasită!
Canta sturzulu printre nuce,
Veste buna ne aduce,
Câ Porutiu e absolvatul,
De la loculu celu mai naltu.
Si candu sturzulu astu felu canta,
Anim'a nôstra se 'ncanta;
Convenim u toti dimpreuna,
Si impletim o cununa,
O cununa 'n trei colori
Din mai multe dalbe flori,
Si o dâmău
Inchinâmu,
Celui june de la dealu,
Lui Ionu Porutiu din Ardealu.

Canta-o buha 'n mediu de nöpte,
Câ nu-su gata inca tóte,
Se mai tiene inc' odata
La Tirnave judecata;
Du-te, Porutiu, puiulu nostu,
Fii romanu precum ai fostu!

Gur'a Satului.

Ce omu bunu!

Intr'o biserică predică unu popa. Dóue dame tinere priveau multu la unu tineru.

— Ce omu bunu e Ludovicu — dîse un'a câtra ceealalta — predic'a atât'a l'a petrunsu incâtu lacriméza.

Esfîndu din biserică acel'a-si tineru alergă rapede pe o strada sterghandu-si cu marama facia si dicandu in sine: „Hai domnului! totu am asudat la langa acelu blastamato de creditoriu. Me temeam că me va compromite innaintea amantei mele.

TANDA si MANDA.

T. Frate Mando, ce dîci tu, óre sê pensiunâmu pe veduvele honvediloru din 1848?

M. La acést'a nu-ti potu respunde.

T. Din ce cauza?

M. Din cauza politica mai innalta.

T. Ce felu! N'am sciutu, că si tu esti colegu de principie cu unii deputati romani.

M. Nici eu n'am sciutu, că si tu lucri cu contrarii nostri si cu mörtea.

Scire nôua.

Chiar acumă audu, că de câte-va dîle in Siomcuta-mare se duce forte multu *vinu*.

Sciți pentru ce?

Pentru că acolo se ascăpta sosirea unui nou capitanu supremu, carele va fi numitul in dîlele viitorie.

Óre cine va fi acel'a?

De óra ce dinsulu mai nainte de tóte s'a ingri-gitu de *vinu*, eu cam cugetu cine pôte sê fia!

Doreri reciproce.

In diet'a Ungariei vorbindu unulu dintre deputatii natiunali, dîse: „Me dore, dloru, me dore adancu, vediendu că de câte ori se spune aici adeverul, esti intimpinatul de larma si sgomotu cumplitul.“ „Ei frate“ i observă unu amicu ce siedea langa elu „dar' nu vedi că si pe ei i dore vorbindu-le de acele.“

In totu reulu e unu bine.

— Ah ce caldu e la tine, frate Gur'a Satului!

— Caldu dieu.

— Dar' sci'i de ce am venitul? Se cetescu „Tegariul“ „Trompetă“ „Pres'a“ etc., căci de multu n'am risu.

— Hm! atunci ai sgrriburá tu, frate, căci n'ai siedé langa cuptorul caldu.

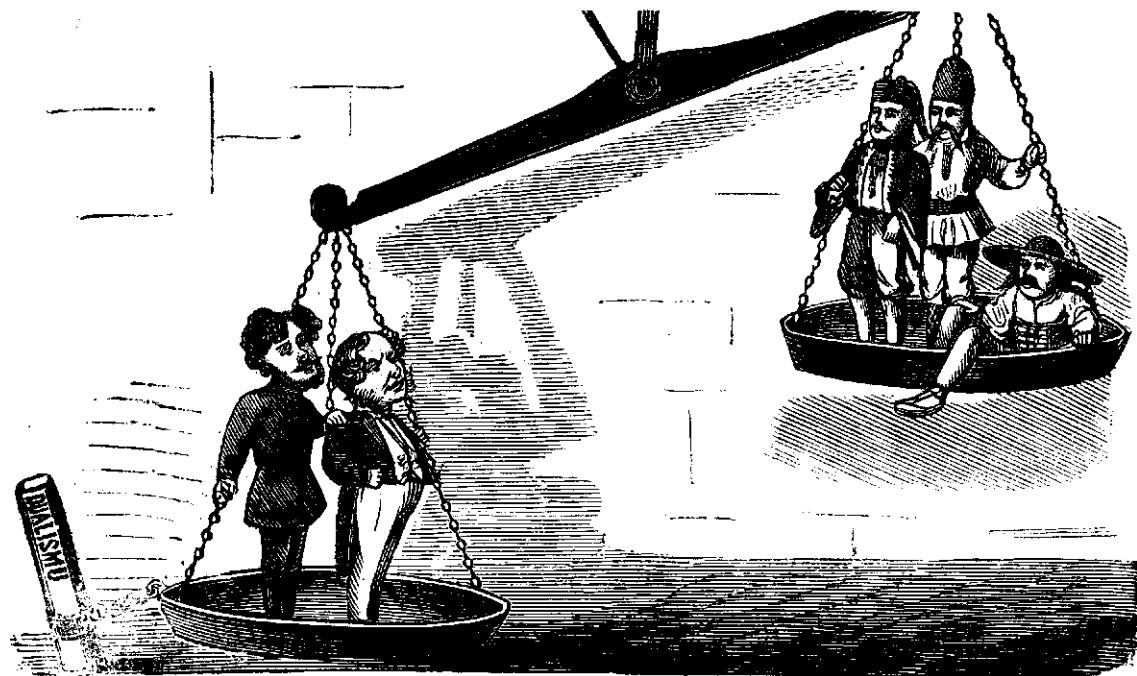
— Le-ai arsu? Ce reu! Dar' bine că-e caldu, căci afara e afurisitul de frigu.

Gur'a Satului : De ce tieni calulu acel'a? Lasa-lu odat'a liberu?

— Déca nu l'asiu tiené, cum s'ar poté urcă pe elu dlu acest'a?

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Egalitatea națională.

Proprietariu, redactoru respunditoriu si editoru: Iosif Vulcanu.

Cu tipariul lui Alexandru Kocs in Pest'a. Piat'a Pescilor Nr. 9.